

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-67-25

Druk nr 1307
Warszawa, 20 maja 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej¹⁾

Art. 1. Traci moc ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (Dz. U. poz. 1941).

Art. 2. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1113) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 uchyla się pkt 1b;
- 2) w art. 49 uchyla się ust. 3a;
- 3) w art. 82 uchyla się ust. 3a;
- 4) w art. 191:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „, z uwzględnieniem ust. 1c”,
 - b) uchyla się ust. 1c;
- 5) uchyla się art. 192b.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222 i 525) w art. 105 uchyla się ust. 2c.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, 620 i 622) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50:
 - a) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. Wysokość hipotetycznej emerytury podaje się ubezpieczonemu, który na dzień 31 grudnia poprzedniego roku ukończył co najmniej 35 lat.”,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, ustawę z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych oraz uchyla się ustawę z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej.

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Ubezpieczonemu, o którym mowa w ust. 1ba, podaje się informacje o wysokości:

- 1) hipotetycznej emerytury, jaką uzyskalby w wieku emerytalnym, wynoszącym 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny, lub w wieku, o którym mowa w ust. 1d i 1e według stanu konta ubezpieczonego oraz
- 2) hipotetycznej emerytury, jaką uzyskalby w wieku, o którym mowa w pkt 1, gdyby za każdy pełny miesiąc przypadający do osiągnięcia tego wieku na jego koncie była ewidencjonowana hipotetyczna kwota składki obliczona przez podzielenie ogólnej kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, o których mowa w ust. 1, przez wyrażony w miesiącach okres podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu.”,

c) po ust. 1h dodaje się ust. 1ha w brzmieniu:

„1ha. Elementy informacji o stanie konta, w szczególności o hipotetycznej emeryturze, o której mowa w ust. 1c pkt 2, Zakład może udostępniać ubezpieczonemu, który w systemie teleinformatycznym Zakładu utworzył profil informacyjny, będącemu użytkownikiem aplikacji mObywatel, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275 i 1717), również za pośrednictwem tej aplikacji.”,

d) w ust. 3 uchyla się pkt 12;

2) po art. 50a dodaje się art. 50b w brzmieniu:

„Art. 50b. Zakład może udostępniać ubezpieczonemu, który w systemie teleinformatycznym Zakładu utworzył profil informacyjny, będącemu użytkownikiem aplikacji mObywatel, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel:

- 1) informacje dotyczące gromadzenia przez niego środków w ramach indywidualnego konta emerytalnego lub indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia społecznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 707), pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, otwartych funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz pracowniczych planów

kapitałowych w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, a także o ubezpieczeniu emerytalno-rentowym rolników w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197, 620 i 621),

- 2) dane o zewidencjonowanych składkach, wpłatach, wartości jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym lub wartość jednostek uczestnictwa w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym, wartość jednostek rozrachunkowych funduszu emerytalnego, wartość papierów wartościowych, wartość innych instrumentów finansowych,

- 3) informacje o innych środkach służących wyliczeniu jego przyszłych świadczeń

– za pośrednictwem aplikacji mObywatel, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 583) uchyla się art. 4a.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 707) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 uchyla się pkt 16a;
- 2) w art. 11 uchyla się ust. 2a;
- 3) uchyla się art. 17a.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 556) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza dla następnego zarządzającego albo instytucji finansowej prowadzącej IKE oraz dla uczestnika. Na wniosek uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w postaci papierowej.”;

- 2) w art. 22b uchyla się ust. 12;
- 3) w art. 22e uchyla się ust. 2;
- 4) uchyla się art. 22f;
- 5) w art. 48 w ust. 2 uchyla się zdanie drugie.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) w art. 282 w ust. 3 uchyla się pkt 9.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) w art. 150 w ust. 1 uchyla się pkt 25.

Art. 10. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2025 r. poz. 274) w art. 46 w ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 11. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838, 1565 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) w art. 35 uchyla się ust. 2a.

Art. 12. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 74:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ewidencję uczestników PPK tworzy się na podstawie danych wynikających z zapisów na rachunkach PPK uczestników PPK.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 13;

2) w art. 76 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) operatorowi portalu, o którym mowa w art. 77 ust. 2, oświadczenia i dokumenty, o których mowa w art. 60 ust. 1 i 2, informacje, dane oraz dokumenty, o których mowa w art. 71–73, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 77 ust. 3, oraz dane, o których mowa w art. 74 ust. 2, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 77 ust. 3 pkt 4;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 923 oraz z 2025 r. poz. 352) w art. 11 w ust. 2 uchyla się pkt 8.

Art. 14. W ustawie z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1063) w art. 86 uchyla się pkt 20.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4 pkt 1 lit. c i pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

UZASADNIENIE

Prace koncepcyjne nad rozwiązaniem w postaci Centralnej Informacji Emerytalnej, zwanej dalej „CIE”, były prowadzone na podstawie porozumienia trójstronnego ze stycznia 2022 r., którego sygnatariuszami był Polski Fundusz Rozwoju, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kancelaria Prezesa Rady Ministrów jako urząd obsługujący Ministra Cyfryzacji. Zakres zaplanowanych prac obejmował uzgodnienie z interesariuszami i zaprojektowanie rozwiązania techniczno-organizacyjnego oraz opracowanie ustawy wprowadzającej CIE do polskiego porządku prawnego.

Ponowna ocena efektywności kosztowej projektu CIE wskazuje, że planowane wydatki poniesione z budżetu państwa na realizację CIE nie przyniosą oczekiwanych korzyści. Potencjalne korzyści dla ogółu obywateli wydają się być niewystarczające, głównie ze względu na szacowany stosunkowo nieduży poziom wykorzystania systemu CIE przez obywateli. Autorzy koncepcji CIE oszacowali, że 30 % obywateli w wieku produkcyjnym skorzysta z aplikacji CIE w okresie 5 lat od uruchomienia CIE, co daje liczbę ok 5 mln obywateli jako potencjalnych użytkowników.

Należy zwrócić uwagę, że CIE, jako zespół rozwiązań organizacyjno-technicznych, w swoich założeniach miała za zadanie umożliwić zainteresowanym dostęp do informacji emerytalnej i korzystanie z usług elektronicznych, na zasadach określonych w ustawie, ale przede wszystkim miał ułatwić pozyskiwanie informacji o zaoszczędzonych środkach w nieobowiązkowych, często niszowych programach emerytalnych. Niestety poziom partycypacji obywateli w dobrowolnych formach ubezpieczeń emerytalnych jest dość niski, więc funkcjonalność CIE związana z prezentacją danych o ubezpieczeniach dobrowolnych będzie kierowana do ograniczonego kręgu odbiorców usług cyfrowych. Natomiast należy zaznaczyć, że już teraz istnieją rozwiązania dostarczane przez ZUS czy Polski Fundusz Rozwoju prowadzący ewidencję pracowniczych planów kapitałowych (PPK), którzy udostępniają dane o oszczędnościach emerytalnych z wiodących programów, adresowane do zdecydowanej większości odbiorców usług cyfrowych.

Zgodnie z wyrażonymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.) zasadami dokonywania wydatków ze środków publicznych, w szczególności zasadą uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,

wskazać należy, że zamknięcie realizacji projektu CIE jest uzasadnione ochroną budżetu państwa przed nadmiernymi wydatkami.

Pomimo faktu, że Polacy dysponują coraz większą ilością środków finansowych, nie obserwuje się porównywalnej z tym wzrostem dynamiki przyrostu aktywów w nieobowiązkowych filarach ubezpieczeń emerytalnych. Zaproponowanie systemu CIE nie wydaje się zmieniać tego stanu rzeczy ani wpływać pozytywnie na zachowania oszczędnościowe społeczeństwa, gdyż potrzeba oszczędzania wynika bardziej z aktualnych możliwości finansowych obywatela, znajomości sposobów oszczędzania czy zaufania do klasy politycznej i proponowanego systemu emerytalnego, niż z dostępu do zagregowanych informacji ze wszystkich potencjalnych źródeł oszczędzania.

Informacje o dostępnych sposobach oszczędzania na emeryturę mogą być z powodzeniem publikowane na stronach ZUS, KRUS, gov.pl, KNF czy innych instytucji, bez konieczności budowy dedykowanego systemu CIE, który także miałby te informacje udostępniać. W związku z tym budowa i utrzymywanie dodatkowego systemu Centralnej Informacji Emerytalnej oraz zaplanowanie PFR Portal, jako dodatkowej instytucji odpowiedzialnej za utrzymanie tego systemu, generuje jedynie dodatkowe wielomilionowe w skali roku koszty administracyjne.

Należy podkreślić również, iż zapewnienie bezpieczeństwa przekazywania danych o produktach emerytalnych obywateli do Centralnej Informacji Emerytalnej budzi obawy. Obecnie tylko duże podmioty typu ZUS i KRUS mogą być gotowe do przekazywania informacji zgodnie z obecnie stosowanymi standardami zabezpieczenia kanałów transmisji danych do systemu CIE oraz z dobrymi praktykami branżowymi IT. Pozostałe małe podmioty będące operatorami niszowych produktów emerytalnych mogą mieć problemy z zabezpieczeniem odpowiednich zasobów technicznych, finansowych i ludzkich niezbędnych do zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, zarówno jeśli chodzi o rozwiązania technologiczne, jak i organizacyjne.

Dodatkowo problematyczna może być trudność związana z korzystaniem z proponowanych rozwiązań systemu CIE, które wymagają posiadania kompetencji cyfrowych. Jest to istotne, biorąc pod uwagę, że nie wszyscy obywatele są biegli w obsłudze systemów teleinformatycznych lub aplikacji. Konieczność posiadania umiejętności cyfrowych może prowadzić do wykluczenia części społeczeństwa z dostępu do informacji zgromadzonych w CIE, co dodatkowo podważa sens istnienia takiego centralnego systemu informatycznego.

W związku z powyższym uzasadnione jest podjęcie decyzji o utracie mocy ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (Dz. U. poz. 1941). Utrzymanie programu budowy CIE nie przynosi rzeczywistej wartości dla obywatela, generuje natomiast wysokie koszty dla budżetu państwa oraz nie spełnia oczekiwań co do poprawy świadomości emerytalnej i zachęty do efektywnego oszczędzania na przyszłość. Należy również wskazać, że to Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) w swoim zakresie działania prowadzi edukację społeczeństwa w zakresie oszczędzania, zwłaszcza na cele emerytalne. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych wystąpił z inicjatywą budowy zbliżonej dla CIE funkcjonalności w ramach swoich prac nad modernizacją Platformy Usług Elektronicznych. ZUS rozpoczął uzgodnienia niezbędnych rozwiązań legislacyjnych w tym zakresie.

Wprowadzenie projektowanego aktu prawnego w życie nie zmienia stanu bieżącego w zakresie informacji emerytalnej, gdyż rozwiązania planowane do wdrożenia ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej nie zostały jeszcze wdrożone i udostępnione.

Minister Cyfryzacji nie określił w drodze komunikatu żadnego terminu wymaganego zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej, z uwagi na fakt, że:

- 1) żaden z produktów merytorycznych i technicznych projektu w momencie podejmowania decyzji o odstąpieniu od dalszej realizacji projektu CIE nie był gotowy do jego uruchomienia;
- 2) decyzja o odstąpieniu od realizacji projektu CIE nastąpiła przed minimalnymi terminami określonymi w art. 48 ust. 2 ww. ustawy.

Projektowana ustawa przewiduje uchylenie ustawy o CIE oraz, co do zasady, przywrócenie stanu prawnego sprzed jej wejścia w życie, należy jednak zauważyć, że niektóre przepisy wprowadzone przez ustawę o CIE nie są integralnie związane z tym aktem prawnym, a ich zachowanie, pomimo uchylenia ustawy o CIE, jest zabiegiem celowym i uzasadnionym.

Poniżej omówiono przyczyny i cel takiej regulacji w:

1. Art. 2 projektu (ustawa z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych):

W projekcie nie uchylono regulacji art. 82 ust. 1 zdanie drugie, dodanego przez art. 34 pkt 3 lit. a ustawy o CIE. Przepis ten dotyczy rozwiązań dotyczących zawierania umowy

z otwartym funduszem, które mogą funkcjonować niezależnie od regulacji CIE i zachowują swoją użyteczność oraz celowość w obecnym porządku prawnym – bowiem precyzują zakres przetwarzanych danych osobowych.

2. Art. 4 projektu (ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych):

Projekt przewiduje zmiany w art. 50 przez dodanie ust. 1ba i nadanie nowego brzmienia ust. 1c, co ma na celu nałożenie na ZUS w związku z uchyleniem CIE nowego obowiązku informacyjnego, który na podstawie ustawy o CIE miał realizować PFR Portal (w ustawie o CIE jest to regulacja art. 6 ust. 3 pkt 4). Uchylenie w art. 50 ust. 3 pkt 12 jest zasadne z uwagi na to, że dotyczy on wyłącznie stanu prawnego, w którym obowiązywałaby nadal ustawa o CIE.

Pomija się natomiast zmiany wprowadzone przez art. 36 ustawy o CIE, obejmujące art. 50 ust. 1a pkt 2, ust. 1d, 1e, 1f oraz 1g. Utrzymanie tych przepisów wynika z faktu, że są one korzystne dla funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i mogą być stosowane niezależnie od przepisów o CIE.

3. Art. 6 projektu (ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego):

Przepisy art. 2 pkt 16a, art. 11 ust. 2a oraz art. 17a zostają uchylone bowiem są związane wyłącznie z funkcjonowaniem CIE i uchylenie ustawy o CIE powoduje konieczność uchylenia także tych przepisów.

Jednak zmiany wprowadzone przez ustawę o CIE w art. 2 pkt 18 oraz art. 11 ust. 1 zdanie drugie zostały zachowane. Utrzymanie tych przepisów ma na celu zapewnienie ciągłości oraz spójności regulacji dotyczących indywidualnych kont emerytalnych i zabezpieczenia emerytalnego w zakresie przetwarzanych danych osobowych, a więc w zakresie nie tylko związanych z CIE.

4. Odstąpienie od nowelizacji ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych:

Pozostawienie w systemie prawa przepisu art. 66 ust. 3 pkt 16 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, dodanego na mocy art. 42 ustawy o CIE, uzasadnione jest jego niezależnością od pozostałych regulacji ustawy o CIE oraz jego funkcjonalnością w zakresie regulacji dotyczących dowodów osobistych. Zasadne jest bowiem dalsze umożliwienie korzystania z danych udostępnianych w trybie pełnej teletransmisji danych, w zakresie

niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawach szczególnych przez spółkę, o której mowa w art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

Zachowanie wybranych przepisów jest uzasadnione z uwagi na ich autonomiczny charakter oraz korzyści wynikające z ich stosowania w innych dziedzinach regulacyjnych. Pozostawienie tych przepisów pozwala na uniknięcie potencjalnych luk prawnych oraz zapewnienie spójności i ciągłości obowiązujących regulacji.

Dodatkowo w art. 2 projektu nie uchylono regulacji art. 82 ust. 1 zdanie drugie, dodanego przez art. 34 pkt 3 lit. a ustawy o CIE. Przepis ten dotyczy rozwiązań dotyczących zawierania umowy z otwartym funduszem, które mogą funkcjonować niezależnie od regulacji CIE i zachowują swoją użyteczność oraz celowość w obecnym porządku prawnym – bowiem precyzują zakres przetwarzanych danych osobowych.

W art. 4 projektu przewiduje się zmiany w art. 50 poprzez dodanie ust. 1ba i nadanie nowego brzmienia ust. 1c, co ma na celu nałożenie na ZUS w związku z uchyceniem CIE nowego obowiązku informacyjnego, który na podstawie ustawy o CIE miał realizować PFR Portal (w ustawie o CIE jest to regulacja art. 6 ust. 3 pkt 4). Dodanie ust. 1ha ma na celu umożliwienie ZUS udostępniania elementów informacji o stanie konta, w szczególności o hipotetycznej emeryturze, o której mowa w ust. 1c pkt 2, ubezpieczonemu także za pośrednictwem aplikacji mObywatel, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275 i 1717). Zakłada się przekierowanie z aplikacji mObywatel do aplikacji mZUS. Celem projektodawcy jest bowiem zapewnienie obywatelom dostępu w aplikacji mObywatel do danych dotyczących wszystkich jego produktów emerytalnych. Informacje o zaoszczędzonych środkach w nieobowiązkowych programach emerytalnych będą mogły być zamieszczane za pośrednictwem aplikacji mObywatel na dotychczasowych warunkach, tj. na podstawie dobrowolnych porozumień pomiędzy operatorami tych produktów emerytalnych a Ministrem Cyfryzacji. Uchylenie w art. 50 ust. 3 pkt 12 jest zasadne z uwagi na to, że dotyczy on wyłącznie stanu prawnego, w którym obowiązywałaby nadal ustawa o CIE. Pomija się natomiast zmiany wprowadzone przez art. 36 ustawy o CIE, obejmujące m.in. art. 50 ust. 1a pkt 2, ust. 1d, 1e, 1f oraz 1g. Utrzymanie tych przepisów wynika z faktu, że są one korzystne dla funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i mogą być stosowane niezależnie od przepisów o CIE.

W art. 4 projektu zaproponowano również dodanie art. 50b, które umożliwi udostępnianie przez ZUS ubezpieczonemu, który w systemie teleinformatycznym Zakładu utworzył profil informacyjny poniższych danych i informacji:

- 1) informacji dotyczących gromadzenia przez niego środków w ramach indywidualnego konta emerytalnego lub indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia społecznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 707), pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, otwartych funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1113) oraz pracowniczych planów kapitałowych w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, a także o ubezpieczeniu emerytalno-rentowym rolników w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197, 620 i 621),
- 2) danych o zewidencjonowanych składkach, wpłatach, wartości jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym lub wartość jednostek uczestnictwa w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym, wartość jednostek rozrachunkowych funduszu emerytalnego, wartość papierów wartościowych, wartość innych instrumentów finansowych,
- 3) informacji o innych środkach służących wyliczeniu jego przyszłych świadczeń – za pośrednictwem aplikacji mObywatel, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel.

Stanowi to odpowiedź na zgłoszone propozycje deregulacyjne dotyczące udostępnienia obywatelom w aplikacji mObywatel informacji o ich środkach zgromadzonych w programach emerytalnych.

Dodatkowo w art. 6 projektu przepisy art. 2 pkt 16a, art. 11 ust. 2a oraz art. 17a zostają uchylone, bowiem są związane wyłącznie z funkcjonowaniem CIE i uchylenie ustawy o CIE powoduje konieczność uchylenia także tych przepisów.

Jednak zmiany wprowadzone przez ustawę o CIE w art. 2 pkt 18 oraz art. 11 ust. 1 zostały zachowane. Utrzymanie tych przepisów ma na celu zapewnienie ciągłości oraz spójności

regulacji dotyczących indywidualnych kont emerytalnych i zabezpieczenia emerytalnego w zakresie przetwarzanych danych osobowych, a więc w zakresie nie tylko związanych z CIE.

Zachowanie ww. przepisów jest uzasadnione z uwagi na ich autonomiczny charakter oraz korzyści wynikające z ich stosowania w innych dziedzinach regulacyjnych. Pozostawienie tych przepisów pozwala na uniknięcie potencjalnych luk prawnych oraz zapewnienie spójności i ciągłości obowiązujących regulacji.

Odstąpienie od nowelizacji ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych ma na celu pozostawienie w systemie prawa przepisu art. 66 ust. 3 pkt 16 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, dodanego na mocy art. 42 ustawy o CIE. Uzasadnione to jest jego niezależnością od pozostałych regulacji ustawy o CIE oraz jego funkcjonalnością w zakresie regulacji dotyczących dowodów osobistych. Zasadne jest bowiem dalsze umożliwienie korzystania z danych udostępnianych w trybie pełnej teletransmisji danych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawach szczególnych, przez spółkę, o której mowa w art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

Mając na uwadze, że Minister Cyfryzacji nie określił w drodze komunikatu żadnego terminu wymaganego w art. 48 ust. 1, a tym samym nie zostały wdrożone i udostępnione rozwiązania planowane do wdrożenia ustawą o Centralnej Informacji Emerytalnej, nie zachodzi potrzeba wprowadzenia regulacji o charakterze przejściowym w ustawach:

- 1) z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 2) z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222 i 525);
- 3) z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, 620 i 621);
- 4) z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 583);
- 5) z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego;
- 6) z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 556);
- 7) z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146);

- 8) z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146);
- 9) z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2025 r. poz. 274);
- 10) z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838, 1565 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146);
- 11) z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427);
- 12) z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 923 oraz z 2025 r. poz. 352);
- 13) z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1063).

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 4 pkt 1 lit. c i pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Nazwa projektu Ustawa o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Monika Małowiecka, Zastępca Dyrektora Departamentu Transformacji Cyfrowej w Ministerstwie Cyfryzacji, monika.malowiecka3@cyfra.gov.pl	Data sporządzenia 19 maja 2025 r. Źródło: Inicjatywa własna; deregulacja Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD78
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (Dz. U. poz. 1941), zwana dalej „ustawą o CIE”, wprowadziła rozwiązania, które nie zapewnią kompleksowej realizacji założonego celu, jakim jest poprawa świadomości emerytalnej i zachęta do efektywnego oszczędzania na przyszłość. Jednocześnie rozwiązania te generują bardzo wysokie koszty dla budżetu państwa. Należy również wskazać, że to Zakład Ubezpieczeń Społecznych prowadzi działania w obszarze edukacji społeczeństwa w zakresie oszczędzania na cele emerytalne.

Dodatkowo, proponowane rozwiązania systemu wymagają posiadania komputera lub smartfonu oraz kompetencji cyfrowych, co może wykluczyć część społeczeństwa z dostępu do informacji zgromadzonych w CIE.

Dostęp do informacji emerytalnej zostaje zapewniony przy pomocy ogólnodostępnego narzędzia, jakim jest aplikacja mObywatel.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest rezygnacja z budowy CIE oraz uchylenie ustawy o CIE. W konsekwencji uchylenia ustawy zmiany wymagają inne ustawy, które zawierają regulacje odnoszące się do CIE.

Ocena efektywności kosztowej budowy CIE wykazała, że generuje ona bardzo wysokie koszty w stosunku do ewentualnych spodziewanych korzyści. Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ograniczaniem wydatków z budżetu państwa.

Projekt ustawy wprowadza możliwość udostępniania przez ZUS przy użyciu aplikacji mObywatel ubezpieczonemu informacji o stanie jego konta ubezpieczonego, a także o jego produktach emerytalnych. Zakłada się przekierowanie z aplikacji mObywatel do aplikacji mZUS.

Celem projektodawcy jest zapewnienie obywatelom dostępu w aplikacji mObywatel do danych dotyczących wszystkich jego produktów emerytalnych. Informacje o zaoszczędzonych środkach w nieobowiązkowych programach emerytalnych będą mogły być także zamieszczane za pośrednictwem aplikacji mObywatel na dotychczasowych warunkach, tj. na podstawie dobrowolnych porozumień pomiędzy operatorami tych produktów emerytalnych a Ministrem Cyfryzacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	informacja ogólnodostępna	Zniesienie obowiązków: 1) zapewnienia uwierzytelniania użytkowników za pośrednictwem węzła krajowego identyfikacji elektronicznej; 2) udostępniania oraz przekazywania danych z rejestrów

			publicznych (rejestr PESEL, Rejestru Dowodów Osobistych i Rejestru Dokumentów Paszportowych), 3) nadzoru nad wykonywaniem ustawy, 4) stworzenia strony internetowej oraz aplikacji mobilnej dla systemu CIE.
Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego	1	informacja ogólnodostępna	Zniesienie obowiązku wykorzystania systemu CIE do komunikacji z ubezpieczonymi, korzystania z raportów przygotowanych na podstawie informacji z CIE.
PFR Portal	1	informacja ogólnodostępna	Zniesienie obowiązku prowadzenia i rozwoju CIE, opracowywania danych statystycznych, przekazywania raportów.
Polski Fundusz Rozwoju	1	informacja ogólnodostępna	Zniesienie obowiązku przekazywania informacji emerytalnych z ewidencji PPK do systemu CIE.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	1	informacja ogólnodostępna	Zniesienie obowiązku przekazywania informacji emerytalnych do systemu CIE oraz wykorzystywania systemu CIE jako kanału informacyjnego, w tym do składania wybranych dyspozycji. Wprowadzenie możliwości udostępniania ubezpieczonym przez ZUS za pośrednictwem aplikacji mObywatel informacji emerytalnych.
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	1	informacja ogólnodostępna	Zniesienie obowiązku przekazywania informacji emerytalnych do systemu CIE.
Instytucje zarządzające IKE, IKZE, PPE, PPK OFE	ok. 155 (58+42+27+18+10)	KNF i PFR	Zniesienie obowiązku przekazywania informacji emerytalnych do systemu CIE oraz wykorzystywania systemu CIE jako kanału informacyjnego, w tym do składania wybranych dyspozycji. Umożliwienie włączenia do przekazywania za pośrednictwem aplikacji mObywatel informacji emerytalnych na podstawie przepisów ogólnych ustawy.
Aktywni zawodowo (według BAEL w II	ok. 17,7 mln ok. 17,1 mln pracujący	GUS (Aktywność ekonomiczna ludności Polski w II kwartale 2021 r.)	Uchylenie rozwiązań umożliwiających dostęp do

kwartale 2021 r., w tym pracujący:			informacji emerytalnej w systemie CIE.
Ubezpieczeni ubezpieczeniem społecznym w ZUS, stan na 31.12.2023	ok. 16,3 mln.	Małe Rocznik Statystyczny Polski i Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polski	Umożliwienie otrzymywania informacji emerytalnych za pośrednictwem aplikacji mObywatel
Ubezpieczeni w KRUS, stan na 31.12.2023	ok. 1,04 mln	Małe Rocznik Statystyczny Polski i Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polski	
Oszczędzający w IKE i IKZE	ok. 0,88 mln i 0,52 mln (stan na 30 czerwca 2024r.)	KNF	
Uczestnicy Pracowniczych Planów Kapitałowych (PPK)	ok. 3,44 mln	PFR	
Emeryci ZUS	ok. 7,8 mln	ZUS	
Emeryci KRUS	ok. 0,81 mln	KRUS (wg stanu na 2021)	
Uczestnicy OFE	ok. 15,2 mln	KNF	
Uczestnicy Pracowniczych Programów Emerytalnych (PPE)	ok. 0,64 mln	KNF	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag do następujących organów i podmiotów:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezes Urzędu Zamówień Publicznych;
- 4) Prezes Prokuratury Generalnej RP;
- 5) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 6) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 7) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 8) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 9) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- 10) Rzecznik Finansowy;
- 11) Prezes Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 12) Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji społecznych z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag do następujących podmiotów:

- 1) Giełda Papierów Wartościowych S.A;
- 2) Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych;
- 3) Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami;
- 4) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 5) Związek Banków Polskich;
- 6) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych;
- 7) Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;

- 8) Federacja Konsumentów;
- 9) Fundacja Bezpieczeństwa Informacji Polska;
- 10) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 11) Fundacja Dobra Sieć;
- 12) Fundacja ePaństwo;
- 13) Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- 14) Fundacja Nowoczesna Polska;
- 15) Fundacja Widzialni;
- 16) Fundacja Panoptykon;
- 17) Fundacja Pułaskiego;
- 18) Instytut Kościuszki;
- 19) Instytut Sobieskiego;
- 20) Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- 21) Internet Society Poland;
- 22) Izba Gospodarki Elektronicznej;
- 23) Izba Pracodawców Polskich;
- 24) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 25) Koalicja na rzecz Polskich Innowacji;
- 26) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 27) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 28) Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej;
- 29) Krajowa Izba Rozliczeniowa S. A.;
- 30) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
- 31) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych;
- 32) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 33) Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- 34) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 35) Polska Rada Biznesu;
- 36) PWPW S.A.;
- 37) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 38) Rada do spraw Cyfryzacji;
- 39) Stowarzyszenie Administratorów Bezpieczeństwa Informacji;
- 40) Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- 41) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- 42) Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 43) Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
- 44) Stowarzyszenie Samozatrudnieni;
- 45) Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- 46) UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 47) Związek Pracodawców „Partnerstwo dla Innowacji”;
- 48) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 49) Polski Fundusz Rozwoju S.A.

Projekt ustawy został przesłany również do związków zawodowych i organizacji pracodawców.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440) projekt został przekazany do następujących organizacji związków zawodowych:

- 1) NSZZ „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) projekt został przekazany do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Konfederacji „Lewiatan”;

2) Związku Rzemiosła Polskiego; 3) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej; 4) Business Centre Club; 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców; 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich; 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.												
Projekt został przekazany również do Rady Działalności Pożytku Publicznego oraz Rady Dialogu Społecznego do zaopiniowania w terminie 30 dni.												
Projekt został skierowany do rozpatrzenia przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	-27,5	-20	-20	-20	-20	-20	-20	-20	0	0	0	-167,5
budżet państwa	-27,5	-20	-20	-20	-20	-20	-20	-20	0	0	0	-167,5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie), w tym:												
KRUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ZUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-27,5	-20	-20	-20	-20	-20	-20	-20	0	0	0	-167,5
budżet państwa	-27,5	-20	-20	-20	-20	-20	-20	-20	0	0	0	-167,5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Uchylenie ustawy o CIE nie będzie generowało wydatków po stronie budżetu państwa. W oparciu o treść art. 51 ustawy o CIE, zawierającego limit wydatków należy wskazać, że w latach 2025-2032 z budżetu państwa nie zostaną wydatkowane środki w wysokości 167 500 000,00 zł. Środki w wysokości 167 500 000,00 zł uwolnione w związku z projektem ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej pozwolą w 2025 r. na zabezpieczenie kosztów budowy, rozwoju i utrzymania systemów państwowych, w związku ze wzrostem kosztów realizacji niniejszych zadań celem zapewnienia ciągłości działania systemów znajdujących się w kompetencjach Ministra Cyfryzacji. W świetle powyższego w przypadku uchylenia ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej środki w wysokości 27 500 000 zł w roku 2025 nie będą zgłaszane do blokady w myśl art. 177 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), zaś w latach kolejnych przeznaczone zostaną na zabezpieczenie środków na wszystkie obligatoryjne zadania, zobowiązania i działania Ministra Cyfryzacji.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Uchylenie ustawy o CIE znieśnie z przedsiębiorców prowadzących dodatkowe ubezpieczenia emerytalne obowiązki przekazywania danych do Centralnej Informacji Emerytalnej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne	Uchylenie ustawy o CIE sprawi, że nie zostaną uruchomione nowe funkcjonalności dostępu do informacji emerytalnej „w jednym miejscu”, jednakże obecnie te funkcjonalności są wciąż niedostępne, gdyż dopiero miały być budowane i oddawane począwszy od 2025 r. Finalnie dla tej grupy obywateli regulacja pozostawi dostęp do dotychczasowych kanałów pozyskiwania informacji o sposobach oszczędzania na emeryturę oraz o wysokości zgromadzonych środków (e-usługi ZUS / KRUS oraz systemy dedykowane prowadzone przez przedsiębiorstwa odpowiedzialne za dane dodatkowe ubezpieczenie emerytalne). Regulacja umożliwi uzyskanie dostępu do informacji emerytalnej za pomocą aplikacji mObywatel.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Uchylenie ustawy o CIE znieśnie obowiązki nałożone na przedsiębiorców związane z dodatkowym przekazywaniem informacji do CIE.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ułatwienie dostępu do informacji o przyszłych świadczeniach emerytalnych				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz: Uchylenie ustawy o CIE znieśnie obowiązki nałożone na przedsiębiorców związane z dodatkowym przekazywaniem informacji do CIE.								

9. Wpływ na rynek pracy		
Nie dotyczy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Uchylenie ustawy o CIE zniesie obowiązki w zakresie wytworzenia i korzystania z narzędzi teleinformatycznych służących do zapewnienia funkcjonowania CIE, w tym przekazywania danych, udostępniania usług i zapewniania dostępu do informacji.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4 pkt 1 lit. c i pkt 2, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

RAPORT Z OPINIOWANIA I KONSULTACJI PUBLICZNYCH
projektu ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej (UD78)

Projekt ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej został poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu, a także został udostępniony w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

I. Cel i obszar konsultacji

Celem opiniowania i konsultacji publicznych było zapewnienie zainteresowanym podmiotom i organizacjom możliwości wyrażenia opinii na temat rozwiązań zawartych w projekcie ww. ustawy oraz możliwości zgłoszenia uwag i wniosków dotyczących tego projektu.

II. Przebieg konsultacji

Konsultacje publiczne projektu ustawy (wraz z uzgodnieniami oraz opiniowaniem) były prowadzone od 20 grudnia 2024 r. przez przekazanie projektu do opiniowania i konsultacji publicznych niżej wymienionym podmiotom oraz udostępnienie projektu w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag do następujących organów i podmiotów:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezes Urzędu Zamówień Publicznych;
- 4) Prezes Prokuratury Generalnej RP;
- 5) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 6) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 7) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 8) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 9) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- 10) Rzecznik Finansowy;
- 11) Prezes Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 12) Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji społecznych z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag do następujących podmiotów:

- 1) Giełda Papierów Wartościowych S.A;
- 2) Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych;
- 3) Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami;
- 4) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 5) Związek Banków Polskich;
- 6) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych;
- 7) Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- 8) Federacja Konsumentów;
- 9) Fundacja Bezpieczeństwa Informacji Polska;
- 10) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 11) Fundacja Dobra Sieć;
- 12) Fundacja ePaństwo;
- 13) Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- 14) Fundacja Nowoczesna Polska;
- 15) Fundacja Widzialni;
- 16) Fundacja Panoptikon;
- 17) Fundacja Pułaskiego;
- 18) Instytut Kościuszki;
- 19) Instytut Sobieskiego;
- 20) Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- 21) Internet Society Poland;

- 22) Izba Gospodarki Elektronicznej;
- 23) Izba Pracodawców Polskich;
- 24) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 25) Koalicja na rzecz Polskich Innowacji;
- 26) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 27) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 28) Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej;
- 29) Krajowa Izba Rozliczeniowa S. A.;
- 30) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
- 31) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych;
- 32) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 33) Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- 34) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 35) Polska Rada Biznesu;
- 36) PWPW S.A.;
- 37) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 38) Rada do spraw Cyfryzacji;
- 39) Stowarzyszenie Administratorów Bezpieczeństwa Informacji;
- 40) Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- 41) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- 42) Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 43) Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
- 44) Stowarzyszenie Samozatrudnieni;
- 45) Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- 46) UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 47) Związek Pracodawców „Partnerstwo dla Innowacji”;
- 48) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 49) Polski Fundusz Rozwoju S.A.

Projekt ustawy został przesłany również do związków zawodowych i organizacji pracodawców.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263, z późn. zm.) projekt został przekazany do następujących organizacji związków zawodowych:

- 1) NSZZ „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1809, z późn. zm.) projekt został przekazany do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Konfederacji „Lewiatan”;
- 2) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 3) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt został przekazany również do Rady Działalności Pożytku Publicznego oraz Rady Dialogu Społecznego do zaopiniowania w terminie 30 dni.

Szczegółowe informacje o zgłoszonych uwagach oraz stanowisku Ministra Cyfryzacji wobec zgłoszonych uwag na etapie konsultacji publicznych oraz z opiniowania zawarte zostały w tabelarycznych zestawieniach, stanowiących załączniki do niniejszego raportu.

Projekt ustawy nie wymagał przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Do projektu ustawy nie zostały dokonane zgłoszenia lobbingowe, w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

**Tabela uwag
zgłoszonych do projektu ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej
w ramach opiniowania**

lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Zgłoszone uwagi	Stanowisko projektodawcy
1.	ZUS	Art. 4 pkt 1	Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwraca uwagę na konieczność uwzględnienia w projekcie dodatkowych zmian, przywracających brzmienie art. 50 ust. 1b i 1c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do stanu prawnego sprzed dnia wejścia w życie zmian tego przepisu, wprowadzonych ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej. Przywołany art. 50 ust. 1b i 1c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych powinien otrzymać brzmienie: „1b. Wysokość hipotetycznej emerytury podaje się ubezpieczonemu, który na dzień 31 grudnia poprzedniego roku ukończył co najmniej 35 lat. 1c. Ubezpieczonemu, o którym mowa w ust. 1b, podaje się informacje o wysokości: 1) hipotetycznej emerytury, jaką uzyskałby w wieku emerytalnym, wynoszącym 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny, lub w wieku, o którym mowa w ust. 1d i 1e według stanu konta ubezpieczonego oraz 2) hipotetycznej emerytury, jaką uzyskałby w wieku, o którym mowa w pkt 1, gdyby za każdy pełny miesiąc przypadający do osiągnięcia tego wieku na jego koncie była ewidencjonowana hipotetyczna kwota składki obliczona przez podzielenie ogólnej kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, o których mowa w ust. 1, przez wyrażony w miesiącach okres podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu.”.	Uwaga uwzględniona
2.	UKNF	art. 7 pkt 1	Zamiast wykreślenia zdania drugiego w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 556), dalej: „ustawa o ppe”, UKNF proponuje przywrócenie jego treści w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (Dz. U. poz. 1941), dalej: „ustawa o CIE”, to jest: „Na wniosek uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w postaci papierowej”. Wykreślenie zdania drugiego w art. 8 ust. 3 ustawy o ppe w całości, jak proponuje projektodawca, skutkowałoby brakiem zawarcia w ustawie o ppe uprawnienia do złożenia przez uczestnika wniosku o sporządzenie informacji w postaci papierowej, o którym mowa w § 3 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 2022 r. w sprawie informacji dotyczącej uczestnika pracowniczego programu emerytalnego (Dz. U. poz. 2694).	Uwaga uwzględniona
3.	NBP	art. 7 pkt 1	NBP pragnie zwrócić uwagę na nadmiarowe skreślenie zawarte w art. 7 pkt 1 projektu ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej. Usuwane w nim drugie zdanie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, poza zobowiązaniem	Uwaga uwzględniona

			zarządzającego do przekazywania informacji uczestnikowi Pracowniczego Programu Emerytalnego (dalej PPE) za pomocą systemu Centralnej Informacji Emerytalnej, umożliwiło, na wniosek uczestnika PPE, sporządzenie tej informacji w formie papierowej. W opinii NBP prawo uczestnika do otrzymania informacji w formie papierowej powinno zostać zachowane. Proponujemy zatem zastąpić obecne brzmienie projektowanego art. 7 pkt 1 następującym: „1) w art. 8 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Na wniosek uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w postaci papierowej.”; Tym samym brzmienie przepisu art. 8 ust. 3 ustawy o pracowniczych programach emerytalnych powróciłoby do tego obowiązującego przed wprowadzeniem ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej.	
4.	UKNF	art. 12 pkt 2	Zamiast uchylecia punktu 2 w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427), dalej: „ustawa o ppk”, UKNF proponuje przywrócenie treści art. 76 ust. 1 pkt 2 ustawy o ppk w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy o CIE, to jest: „Art. 76. 1. PFR udostępnia z ewidencji PPK: [...]; 2) operatorowi portalu, o którym mowa w art. 77 ust. 2, oświadczenia i dokumenty, o których mowa w art. 60 ust. 1 i 2, informacje, dane oraz dokumenty, o których mowa w art. 71-73, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 77 ust. 3, oraz dane, o których mowa w art. 74 ust. 2, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 77 ust. 3 pkt 4; [...].”. Uchylenie punktu 2 w art. 76 ust. 1 ustawy o ppk, jak proponuje projektodawca, skutkowałoby brakiem podstawy prawnej do przekazywania przez PFR operatorowi portalu danych niezbędnych do realizacji przez operatora portalu zadań określonych w art. 77 ust. 3 ustawy o ppk, w tym m. in. informowania uczestników PPK, po weryfikacji ich tożsamości, o wartości środków zgromadzonych na rachunkach PPK.	Uwaga uwzględniona

Tabela uwag zgłoszonych do projektu ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej w ramach konsultacji publicznych				
lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Zgłoszone uwagi	Stanowisko projektodawcy
1.	PFR	art. 12	Uchylenie art. 76 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych („Ustawa o PPK”) jest zbyt daleko idące. Zaproponowana zmiana do Ustawy o PPK powoduje, że nie będzie możliwa realizacja ustawowych obowiązków przez operatora portalu tj. spółkę PFR Portal sp. z o.o. dotyczących m.in. prowadzenia serwisu MojePPK z uwagi na brak danych z ewidencji PPK. W związku z powyższym proponujemy uchylenie jedynie art. 76 ust. 1 pkt 2 lit. b) Ustawy o PPK, a tym samym art. 76 ust. 1 pkt 2 powinien otrzymać pierwotne brzmienie: „2) operatorowi portalu, o którym mowa w art. 77 ust. 2, oświadczenia i dokumenty, o których mowa w art. 60 ust. 1 i 2, informacje, dane oraz dokumenty, o których mowa w art. 71-73, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 77 ust. 3, oraz dane, o których mowa w art. 74 ust. 2, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 77 ust. 3 pkt 4;”.	Uwaga uwzględniona.
2.	PFR	art. 12	W treści art. 74 ust. 2 Ustawy o PPK nie został uchylony pkt 13 co oznacza, że nie został usunięty obowiązek zbierania informacji o osobach uprawnionych, który to obowiązek wprowadziła ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (art. 74 ust. 2 pkt 13 Ustawy o PPK). Zbieranie tych danych jest nadmiarowe i z tego względu proponujemy usunięcie art. 74 ust. 2 pkt 13 ustawy o PPK.	Uwaga uwzględniona
3.	PFR	art. 12	Skreślenie w art. 74 w ust. 1 jedynie wyrazów „oraz danych otrzymanych za pomocą systemu CIE, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (Dz. U. poz. 1941)” i pozostawienie dalszej części przepisu o treści: „w celu aktualizacji i uzupełnienia danych w tej ewidencji” jest nieuzasadnione. Proponuje się zmianę w art. 74 w ust. 1 ustawy o PPK, która przywróci pierwotne brzmienie tego przepisu: „Ewidencję uczestników PPK tworzy się na podstawie danych wynikających z zapisów na rachunkach PPK uczestników PPK”.	Uwaga uwzględniona
4.	Instytut Sobieskiego	Uwaga ogólna	W naszej ocenie decyzja o chęci uchylenia ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej wzbudza zdziwienie i jest zupełnie niezrozumiała z perspektywy korzyści jakie miało przynieść wdrożenie CIE. Projektodawca CIE wychodził, naszym zdaniem ze słusznego założenia, że wielu Polaków nie wie nawet gdzie i jakie oszczędności zgromadziło na emeryturę. Obywatele są uczestnikami OFE, mają konto i subkonto w ZUS, oszczędzają w PPK. Ale stan tych rachunków, na co mogą liczyć w przyszłości, kto dziedziczy po nich pieniądze – to wszystko często pozostaje jedynie w sferze domysłów lub jest bagatelizowane. Z badań jakie przeprowadził dla Polskiego Funduszu Rozwoju IBRIS wynika, że tylko 28 proc. Polaków pozytywnie ocenia	Uwaga wyjaśniona Ponowna ocena efektywności kosztowej projektu Centralnej Informacji Emerytalnej (CIE) wskazała, że planowane wydatki poniesione z budżetu państwa na realizację CIE nie

		dostęp do informacji na temat produktów emerytalnych, a aż 75 proc. uważa, że potrzebna jest uniwersalna platforma do kont emerytalnych, w tym 45 proc. jest o tym mocno przekonanych. Jedynie 16 proc. badanych uważa to za zbędne. To właśnie na te potrzeby i obawy oraz mając zachęcić Polaków do aktywności w tym obszarze miała odpowiadać CIE. Miała, na podstawie uchwalonej w lipcu 2023 r. ustawy, zostać stworzona wspólnie przez Ministerstwo Cyfryzacji, Polski Fundusz Rozwoju oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych. CIE miało powstać w bezpiecznej dla użytkowników domenie publicznej. Dostęp do aplikacji obywatele mieli zyskać zarówno w wersji webowej na obywatel.gov.pl jak i mobilnej, w znanej szeroko Polakom, aplikacji mObywatel. Aplikacja miała prezentować osobom ubezpieczonym - tylko tym, którzy zdecydowaliby się z niej skorzystać i to taka osoba miała wyrażać zgodę na zebranie jej danych – pełną informację o ich produktach emerytalnych. Wszystko miało być zebrane w jednym miejscu, a dostęp miał być maksymalnie prosty - po zalogowaniu się profilem zaufanym, także przez bankowość elektroniczną, co wyklucza konieczność pamiętania wielu loginów i haseł. Użytkownik miał zyskać tym samym dane o uczestnictwie w systemie emerytalnym we wszystkich trzech, istniejących obecnie, filarach: • publicznym – ZUS, KRUS, OFE, • prywatnym-pracowniczym – Pracownicze Plany Kapitałowe (PPK) i Pracownicze Programy Emerytalne (PPE), • prywatnym-indywidualnym – Indywidualne Konta Emerytalne (IKE), Indywidualne Konta Zabezpieczenia Emerytalnego (IKZE). Warto zauważyć, że Polska powołując do życia ten system znalazłaby się w awangardzie krajów, budujących takie rozwiązania. Robią to lub zrobiło zaledwie kilka państw na świecie takich jak Szwecja, Australia, Holandia czy Wlk. Brytania (można np. zajrzeć www.pensionsdashboardsprogramme.org.uk by zobaczyć jak wygląda to na Wyspach). Te kraje dostrzegają ogromną wartość dla obywateli z uruchomienia tego rodzaju platform. Dlaczego Polska nie chce być tutaj w awangardzie? Trudno to zrozumieć. CIE miała być olbrzymim projektem edukacji ekonomicznej i prawnej. Można założyć, że użytkowników tego rodzaju aplikacji byłby miliony. W porównaniu do korzyści budżetowy koszt budowy i utrzymania CIE (odpowiednio ok. 30 mln zł jednorazowo za budowę i ok. 15 mln zł rocznie) - zarówno z perspektywy wydatków na cyfryzację jak i skali całego budżetu – jest bardzo niewygórowany. Wyświetlenie informacji o zgromadzonych pieniądzach to niejedyna, przewidziana funkcjonalność CIE. Aplikacja gromadząc dane ze wszystkich filarów miała pełnić 3 główne zadania: 1. Prezentacja stanu rachunku i prognozy emerytury. CIE dostarczyć miał informacji poglądowej o stanie oszczędności, ale i wysokości przyszłego świadczenia. Polacy mieli zobaczyć ile pieniędzy zgromadzili i jaka będzie lub może być wysokość ich świadczenia w przyszłości – mieli tu korzystać z kalkulatorów. W CIE mieliśmy znaleźć ponadto informacje o przelewach do ZUS, co umożliwiłoby kontrolowanie firm w	przyniosą oczekiwanych korzyści. Potencjalne korzyści dla ogółu obywateli wydają się być niewystarczające, Szczegółowe i pełne wyjaśnienia zawarte w uzasadnieniu pozostają aktualne.
--	--	--	---

		kontekście realizowanych przelewów, bo miała tam być widoczna historia rachunku. To wszystko miało powodować większe zainteresowanie dodatkowymi oszczędnościami na jesień życia, wydłużanie aktywności zawodowej (większa świadomość wzrostu świadczenia w wyniku dłuższej pracy) oraz zapobiegać łatwemu godzeniu się na pracę za gotówkę, bez odprowadzanych składek na emeryturę (widoczne jasno straty). 2. Elektroniczna korespondencja. CIE miała umożliwić otrzymywanie wszystkich informacji o stanie kont w jednym miejscu w wersji elektronicznej. Obecnie 1 wysyłają informacje o stanie kont emerytalnych klientów. Jest to masowa korespondencja. Rodzi to określone koszty, a ze względu na często nieaktualne dane adresowe/mailowe nie dociera do adresatów. Powołanie do życia CIE miało uprościć i udrożnić ten proces, obniżyć też koszty. Ubezpieczony miał mieć w jednym miejscu, w wersji elektronicznej, całą korespondencję dotyczącą jego produktów emerytalnych. 2 Aktualizacja danych. CIE miał też umożliwić aktualizację danych osobowych. Obecnie, np. po zmianie adresu czy numeru dokumentu obywatele chcący zachować aktualne dane i otrzymywać z instytucji bieżące informacje muszą udać się do każdej z nich osobno, by je zgłosić. Często odbywa się to w postaci papierowej co utrudnia im życie, podraża koszty, może powodować pomyłki i konieczność składania wyjaśnień lub korekt. System CIE miał umożliwić ich użytkownikom złożenie tylko jednej, elektronicznej dyspozycji zmiany danych, które miały zostać przekazane do wszystkich instytucji, w których ma konta. W systemie, co niezwykle istotne, miała też być możliwość sprawdzenia samemu listy beneficjentów upoważnionych do dziedziczenia pieniędzy po śmierci ubezpieczonego (a taka możliwość istnieje na subkoncie w ZUS, OFE i wszystkich pozostałych formach oszczędzania), a jeśli ich nie ma – wprowadzić takie osoby. Miało to gwarantować, że po śmierci pieniądze nie przepadną i trafią do osób, do których ubezpieczony chce, by trafiły, a których wskazał jako uposażonych. System CIE miał też komunikować się z rejestrem PESEL, więc osoba zmieniająca podstawowe dane w tym rejestrze (np. nazwisko czy numer dowodu) miała mieć automatycznie aktualizowane je w bazach instytucji, gromadzących jej oszczędności emerytalne. Bez konieczności dokonywania tego osobiście. Od lat w Polsce mówimy o konieczności edukacji ekonomicznej i wprowadzenia realnych zachęt do oszczędzania czy dłuższej pracy. CIE bardzo realnie wpisuje się w te postulaty. Trudno wyobrazić sobie, by ktoś mógł nie życzyć sobie powstania systemu, który użytkownikom daje taką wiedzę i możliwości. To dlatego tak trudno zrozumieć, że rząd chce uchylić tę ustawę, której uruchomienie miało: • podnieść świadomość sytuacji finansowej Polaków, zapewniając wiedzę o wszystkich produktach emerytalnych, • zwiększyć zainteresowanie produktami emerytalnymi i dodatkowym oszczędzaniem, • umożliwić symulację wysokości przyszłych świadczeń, • poszerzyć wiedzę o systemie emerytalnym, • zachęcić do dłuższej pracy, • ograniczyć szarą strefę. Projektodawca ustawy o uchyłaniu CIE prezentuje także zupełnie nieprzekonujące argumenty za uchyleniem	
--	--	--	--

		projektu. Pisze m.in., że „Potencjalne korzyści dla ogółu obywateli wydają się być niewystarczające, głównie ze względu na szacowany stosunkowo nieduży poziom wykorzystania systemu CIE przez obywateli”, podając, że będzie ich 5 mln. Czyli 5 mln użytkowników tej aplikacji – co 6. dorosły Polak - to według rządu za mało, by powoływać ją do życia. Co więcej, ponieważ miała ona powstać w mObywatelu, którego obecnie używa ok. 15 mln Polaków, można szacować, że byłoby ich znacznie więcej. Koszt wdrożenia aplikacji miał wynosić, jak wspomniano wcześniej ok. 30 mln za budowę i ok. 15 mln rocznie za utrzymanie co jest kwotą – jak na tak duży projekt informatyczny o takiej skali oddziaływania i liczby użytkowników - bardzo niewygórowaną. Kolejny argument: mało osób oszczędza dodatkowo na emeryturę. Autorzy piszą, że „Niestety poziom partycypacji obywateli w dobrowolnych formach ubezpieczeń emerytalnych jest dość niski, więc funkcjonalność CIE związana z prezentacją danych o ubezpieczeniach dobrowolnych będzie kierowana do ograniczonego kręgu odbiorców usług cyfrowych”. To nietrafiony zupełnie argument. Na przykład w PPK oszczędza już blisko 3,7 mln osób, a w OFE mamy 14,3 mln uczestników. W IKE i IKZE ok. 0,6 mln. Co więcej rząd powinien raczej mieć ambicję popularyzacji dodatkowego oszczędzania niż poddawać się i używać argumentu o niskiej partycypacji jako tego, który służy do wycofania się z inicjatywy mającej na celu popularyzację takich oszczędności. Następny argument brzmi podobnie. „Dodatkowo problematyczna może być trudność związana z korzystaniem z proponowanych rozwiązań systemu CIE, które wymagają posiadania kompetencji cyfrowych. Jest to istotne, biorąc pod uwagę, że nie wszyscy obywatele są biegli w obsłudze systemów teleinformatycznych lub aplikacji. Konieczność posiadania umiejętności cyfrowych może prowadzić do wykluczenia części społeczeństwa z dostępu do informacji zgromadzonych w CIE, co dodatkowo podważa sens istnienia takiego centralnego systemu informatycznego” – piszą autorzy projektu. Podkreślmy z Ministerstwa Cyfryzacji. A przecież jest dokładnie odwrotnie. Jeśli państwo buduje usługi cyfrowe, które interesują obywateli albo mają oni interes, by z nich korzystać to coraz więcej z nich nabywa kompetencje cyfrowe. Tak na przykład stało się przy okazji programu 500+ gdzie wnioski są obecnie składane wyłącznie drogą elektroniczną czy rozbudowy systemu mObywatel, gdzie atrakcyjne usługi przyciągają użytkowników. Czyli: im więcej cyfrowych usług, tym większe kompetencje cyfrowe obywateli. Instytut Sobieskiego stoi na jednoznacznym stanowisku, że propozycja uchylecia ustawy o CIE jest nieracjonalna, antyrozwojowa, zmniejsza potencjalne korzyści z edukacji ekonomicznej obywateli, wręcz niezrozumiała. Wycofanie się z tak nowoczesnego, horyzontalnego, cyfrowego rozwiązania, które odpowiada na wyzwania jakie stoją przed naszym systemem emerytalnym (niskie stopy zastąpienia, wciąż niska partycypacja w dodatkowych systemach oszczędzania długoterminowego, słaba edukacja ekonomiczna) odbędzie się ze szkodą dla Wspólnoty.	
--	--	--	--